

„Lehké věci ve zdánlivě těžké době“

Trošičku zvláštní konec zimy a začátek jara, nemyslíte? Ale nám všem ukázal, co vlastně v nás dřímá a teprve v této době se to mohlo projevit. Možná? Děkujeme?

Nejsou to jednoduché časy, ale konečně jsme se naučili trošičku jednodušeji žít. Víc si pomáhat, usmívat se na sebe, věnovat se jeden druhému, rodině. Domácnosti takto uklizené určitě nikdy nebyly, nebudou už asi nikdy potřeba ani kuchařky – teda ty knihy. Děti jsme k sobě možná takto pevně často netiskli, nemysleli na jejich potřebu lásky a blízkosti nás dospělých, jejich budoucnost, přehodnotili jsme svůj čas, život a někteří i povahové vlastnosti.

Stejně tak tomu bylo i u nás ve školce.

Zavřeno 17. 3. 2020, co teď? Volno? Nebo se vrhneme do restů, které školka má? Zvítězilo to druhé. Ze začátku informování rodičů, jak se situace bude možná vyvíjet. Otázky k nim, zda ví, jak vzdělávat svoje děti i nadále v domácím prostředí, pokud si nebudou vědět rady, budeme tady pro ně, ať sledují webové stránky školy. Tady patří velké poděkování panu Janu Kolářovi, který se opravdu zapotil, při každodenních změnách, reakcích na vládní opatření...

Stejně tak i já, jako ředitelka školy.

Začalo to..... úklid všech prostor školy, vyklízení - objednání kontejneru na nepotřebné věci, vyřazení staré elektroniky, nakoupení nové (notebooky do všech tříd, kopírky, aby si děti mohly kopírovat pracovní listy a nejen ty), provedla se skartace od roku 1999 (tolik úložného místa jsme ve školce snad nikdy neměly), vydezinfikování všech hraček, nábytku a prostor tříd, nové zakrytí pískoviště (děkuji rodině Petřík), oprava trampolíny na zahradě, nové pružinové houpačky, úklid celé zahrady, opět kontejner (poděkování panu Ladislavu Kubíčkoví). Fakt se celý naplnil a zahrádka opět jarně prohlédla.

Jako dobrovolnice jsme hlídaly děti předškolního věku v domácnostech lékařů, kteří byli v „první linii“, věnovaly jsme potravinové bance potraviny ze školní kuchyně, odvezly jsme staré povlečení do Husy na provázku, kde se z něho ušilo nemálo roušek, přihlásily jsme se na pozice pomocných sil v domově důchodců na Vinohradech (zde naše služby nevyužili, ale snaha byla).....

Pro zabezpečení klidného, bezpečného, vládou doporučeného „začátku“ netradičního konce školního roku, byly nakoupeny roušky na jedno použití, ochranné rukavice, dezinfekce a ochranné štíty (ty nám darovala jedna z vysokých škol v Brně). Jsme tedy připraveny.

Toto všechno bylo uvolnění psychické zátěže učitelek, ukázalo se, že umíme všechny máknout i fyzicky (děkuji celému kolektivu, bez vás by nic nešlo), ale mohu opravdu říct, že školka bez dětí je strašně smutná, tichá a prázdná.....

Za mateřskou školu Jitka Kubecová, ředitelka školy, hrdá na to, že žije v České republice, přející všem nový pohled na svět, lidi a poslání nás všech.....Važme si, prosím, jeden druhého.